

dog, at Færvandet fra Graadyb til Hjørtning ikke er belyst, saa at Fartøjerne om Natten ikke kunne søge til Hjørtning, men maa ankre op paa aaben Vande, udsatte for Storm og Drivis. Gang paa Gang have Fiskerne derfor andraget hos Regeringen om at faa en Lysbøje anbragt paa Topsand men hidtil forgæves. Jo bedre Fiskeriet bliver, og med jo større Fartøjer det drives, jo stærkere føles Ulempen ved det ubelyste Færvand, og forandres ikke dette Forhold, ville Fiskerne blive nødte til at opgive at søge til Hjørtning med deres Fangst og i Stedet for gaa til Esbjerg. Men det vil igen betyde en Ødelæggelse af et godt Erhverv for en stor Del Mennesker i Hjørtning, hvis Arbejde er knyttet til Fiskeriet. Da Hjørtning i sin Tid ved Statens Foranstaltning mistede sin Stilling som Udførselssted for Jylland, haabe Andragerne, at Staten nu vil føle sig moralsk forpligtet til at yde Hjørtnings opblomstrende Havfiskeri den paa-trængende nødvendige Hjælp, der her andrages om.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til Landbrugsministerens Under-søgelse.

98. Fra *Esbjerg Fiskeriforening* om, at der i Nordmandsdybet eller „Slugen“ maa blive udlagt en tredje Lysbøje omtrent midt imellem de to Lysbøjer ved Slugen S. og Slugen N. (Indbragt den 27. Januar 1905 af Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds, *Bluhme*).

Sejldybet „Slugen“ har den største Betydning for Fiskerne, saa vel i Esbjerg som i Hjørtning og paa Fanø, idet de ad denne betydelig kortere og roligere Vej søge ud til og tilbage fra Fiskepladserne nord for Horns, hvor Fiskeriet drives med bedst Udbytte. Skulle de udenom Horns Rev, spille de ikke alene Tid, men de udsætte sig for, at Fangsten, i den ofte urolige Sø, dræbes, inden de naa Havn. Sejladsen gennem Slugen er imidlertid vanskelig paa Grund af den ved Ebbe og Flod opstaaede stærke Strøm, som medfører en Afdrift, det jævnlig er umuligt at beregne, og fordi der til den ene Side findes de farlige Grunde „Kancer“, „Munken“ og „Tuxen“ og til den anden Side „Søren Bovbjergs Knob“ med flere Grunde, som alle løbe stejlt op. Sejladsen foregaar som Regel om Natten, da Dagen benyttes til Fiskeri, og Beliggenheden af Lysbøjen ved Slugen N. er da særdeles heldig for nord fra (hjemadgaaende) at finde ind i Sejløbet. I fyrklart Vejr gaar Fyrcirklen fra denne Bøje sammen med Fyrcirklen fra Lysbøjen ved Kancer (Slugen S.), men da Luften som Regel er diset, bliver der jævnlig et — større eller mindre — mørkt Rum at gennemsejle, inden Lyset fra Slugen S. kan ses, og af samme Grund ses Lyset fra Skallingens Fyr sjældent før et godt Stykke oppe i Slugen, meget ofte, efter at Skæret fra det elektriske Lys ved Esbjerg Jærnbane-station er iagttaget. Men under Sejladsen i det mørke Rum haves til den ene Side „Munken“ og til den anden Side lidt længere fremme „Søren Bovbjergs Knob“, og med Modvind under Krydsning og den næsten uberegnelige Afdrift er denne Sejladse alt andet end behagelig. En Lysbøje midt imellem Slugen N. og Slugen S. vilde gøre udmærket Virkning, ja, gøre Sejladsen gennem Slugen saa sikker, som overhoved mulig. En saadan Lysbøje vilde ogsaa være af stor Betydning for Sejladsen gennem det ny Sejløb nord om „Søren Bovbjergs Knob“.

Da det ikke ses, at Andragendet har været hos Ministeren, gør *Udvalget* ikke Indstilling.

99. Fra *Vinderød med Frederiksværks Menighedsraad* om Erhvervelse af et Areal i Frederiksværk til Opførelse af en Kirke. (Indbragt den 27. Januar 1905 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds, *Doose*).

Frederiksværks 1500 Indbyggere maa søge til Kirke i Vinderød, og der har derfor i nogen Tid været Bestræbelser oppe i Menigheden for at faa en Kirke i selve Frederiksværk. Som den dertil bedst egnede Plads har man udpeget en Grund lige overfor Tinghuset, hvor Krigsministeriet har et Projekttilmagasin og en Tøjhusbygning